

בתי המשפט

פ 040431/99		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
תאריך:	3.6.2007	כבוד השופט שהם אורי	בפני:

המאשימה

בעניין מדינת ישראל

- נ ג ד

1. עודד בן דוד גולד
 2. שלמה בן יוסף וחניש
 3. חיים בן מאיר סדרס
 4. GWS חברה לסחר בע"מ
 5. אפיקי נחל חברה לבניין בע"מ
 6. א.א.ס.ט בניין והשקעות בע"מ
 7. חברת מון פארק תעשיות (1994) בע"מ
 8. חברת עמק האביב בע"מ
 9. חברת דימונה טקסטיל (1979) בע"מ
 10. חברת אלעד הצפוני בע"מ
 11. חברת ארזי הצפון בנייה להשכרה בע"מ
- הנאשמים

להחלטה במחוזי (02-09-2001): בש 92156/01 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: נתן עמית, עו"ד: דודי רד, ארז מושקוביץ, אילן שביט, לילך שביט
להחלטה במחוזי (16-12-2004): תפ 40431/99 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: שהם אורי
להחלטה במחוזי (25-08-2005): תפ 40431/99 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: שהם אורי, עו"ד: מיכה פטמן, קארין בן-משה, דודו רד, מושקוביץ, נועם עוזיאל, ליאת בן-ארי
להחלטה במחוזי (06-12-2005): בש 93308/05 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: נגה אהד, עו"ד: ליאת בן-ארי, אבי עמרם
להחלטה במחוזי (13-11-2006): תפ 40431/99 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: שהם אורי
להחלטה במחוזי (12-07-2007): תפ 40431/99 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: שהם אורי
להכרעת-דין במחוזי (24-09-2009): תפ 40431/99 מדינת ישראל נ' עודד בן דוד גולד שופטים: אורי שהם, עו"ד: ליאת בן-ארי ונעם עוזיאל, מיכה פטמן וקרין בן משה, דוד רד וארז מושקוביץ, גורביץ אברהם

החלטה

1. ביום 28.1.2002, במהלך עדותו של מר ג'ורג' גריאן ממרכז ההשקעות, הציגה התביעה בפניו מסמך שעניינו "דו"ח אגף הביקורת הפנימית – חב' גולד-וחניש". המסמך עצמו מלווה במכתב אשר נחתם ע"י נציגי בנק המזרחי המאוחד בע"מ, ש. מסנברג וישראל מאור, מכתב שנשלח אל מנהל מרכז ההשקעות דאז, מר דוד ברוך, והתקבל שם בתאריך 20.6.1997.

דו"ח הביקורת עצמו מחולק למספר פרקים: תמצית ממצאים, הערות לטיוטת דו"ח ביקורת מרכז ההשקעות, סיכום והמלצות וכן ממצאי הביקורת בכל פרויקט המנוהל ע"י קבוצת גולד-וחניש בצירוף טיוטת דו"ח שנחתמה ע"י אינג' מ. מ. טל, שירותים הנדסיים. טרם הדיון בדו"ח זה הגישה התביעה מספר מסמכים, וביניהם דו"ח ביקורת מאת משרד רו"ח שחר פאר רזניק ושות' אשר התקבל וסומן ת/5, בכפוף להעדתו של עורך הדו"ח. אשר לדו"ח הביקורת של בנק המזרחי ביקשה התובעת, עו"ד בן ארי, להגישו. בפרוטוקול הדיון בעמ' 33, שורות 26-28, צויין כי הדו"ח מתקבל בהעדר התנגדות מטעם הנאשמים או באי-כוחם ומסומן ת/6 "**בכפוף להעדתו של עורך הדו"ח**". בהמשך עדותו התייחס מר ג'ורג' גריאן, אשר שימש בתקופה הרלבנטית כממונה על מחלקת הביקורת במרכז ההשקעות, לדו"ח ת/6 בצינו כי למד מהדו"ח על קיומם של אי-סדרים בחברות השייכות לקבוצה. עוד ציין מר גריאן כי לאחר קבלת דו"ח זה ודו"חות נוספים הופנו המאמצים "**למזער את הנזק וללמוד את הלקחים**".

כפי שניתן ללמוד מהפרוטוקול, הדו"ח ת/6 הוגש כראיה לתוכנו, והברירה נותרה בידי הנאשמים לעמוד על זימונו של עורך הדו"ח או לוותר על עדותו. מכאן אין להסיק, בהכרח, כי התביעה מחוייבת לאמץ כל דבר אשר נאמר בדו"ח זה כאמת לאמיתה ובוודאי שאם קיימת סתירה בין האמור בדו"ח לבין ראיות אחרות בתיק, התביעה רשאית לבקש לקבוע ממצאים על סמך הראיות הסותרות. ואולם, אין כל ספק בעיני, והדבר גם עלה בהמשך הדיונים בתיק זה, כי היה זה מעניינה של התביעה להגיש דו"ח זה וכן דו"חות אחרים כראיה לתכנים המופיעים בהם, ולא רק לעצם אמירתם של הדברים על ידי עורכי הדו"ח.

לפיכך, איני יכול שלא להביע את תמיהתי על עמדתה של התביעה שעה שטענה, לאחר שנאשם 1, מר עודד גולד, ויתר על העדתו של עורך הדו"ח, כי לא היה זה בכוונתה להגיש את המוצג ת/6 כראיה לתוכנו.

2. במסמך שהגישה התביעה ביום 10.5.2007 שכותרתו "תגובה לטענות התביעה בעניין דו"ח הביקורת הפנימית", ניתן להבחין במעין "שינוי חזיתי" בגישתה. הפעם הושם הדגש, במטרה לפסול את קבילותו של המסמך ת/6 על חוק הביקורת הפנימית, התשנ"ב-1992 (להלן: "**חוק הביקורת הפנימית**"). התביעה טוענת כי מדובר בדו"ח ביקורת פנימית של בנק המזרחי וככזה אין הוא קביל כראיה לאמיתות תוכנו. התביעה מסתמכת על פסיקתו של בית המשפט העליון, ובין היתר על רע"א 6546/94 **בנק איגוד לישראל בע"מ נ' הנרי אזולאי**, פ"ד מט(4) 54, שם נקבע כי סעיף 10 לחוק הביקורת הפנימית קובע כי דו"ח הביקורת לא ישמש כראיה, כאשר: "**אי הקבילות נועדה למנוע מבית המשפט לבסס ממצא על אותה ראיה**". מטרת ההוראה היא להבטיח שיתוף פעולה מלא של העובדים עם המבקר הפנימי, מתוך ידיעה כי דבריהם לא ישמשו כראיה בבית המשפט (וראו גם עע"מ 6013/04 מ"י נ' **חברת החדשות הישראלית בע"מ** (לא פורסם). התביעה סבורה כי סעיף 10 לחוק הביקורת הפנימית, בשילוב עם סעיף 14 לפקודת הבנקאות 1941, אינו מאפשר לבית המשפט לקבל כראיה את דו"ח הביקורת של בנק המזרחי, הוא המוצג ת/6.

3. כפי שצינו, בצדק, נאשם 1 וב"כ נאשם 2 בתגובתם המפורטת, גם אם המסמך ת/6 לא היה קביל כראיה מלכתחילה, הרי שהתביעה היא שעמדה מאחורי הגשתו לבית המשפט, והיא מנועה, כיום, מלטעון כי המסמך אינו קביל. כידוע הוא, כי גם ראיה בלתי קבילה ניתן להגיש בהסכמה ולעניין זה אין תחולה להוראת סעיף 56 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לפיו **"ראיה שאינה קבילה במשפט פלילי ונתקבלה בטעות או בהיסח הדעת, לא תשמש הוכחה לאשמה ואין לבסס עליה שום פסק דין..."** במקרה דנן, אין מדובר בראיה שנתקבלה בטעות או בהיסח הדעת, אלא במסמך שהוגש מטעם התביעה ביחד עם מסמכים נוספים, כאשר במהלך המשפט אוזכר מוצג זה בשאלות שהופנו לעדים שונים, מבלי שהתביעה השמיעה התנגדות להצגת שאלות בנושא זה.

בנסיבות אלה, אין כל פגיעה בתכלית חקיקתו של סעיף 10 לחוק הביקורת הפנימית, שכן המדינה, באמצעות נציגיה המוסמכים, היא שהגישה את המסמך וביקשה מבית המשפט לעיין בו ולהסיק ממנו את המסקנות המתבקשות. כך הוא הדבר לגבי כל ראיה שאינה קבילה בדרך כלל, כגון עדות שמיעה, אותה ניתן להכשיר כראיה לגופם של דברים, בין בהסכמה ובין בהעדר התנגדות של אחד הצדדים.

סיכומם של דברים, הנני קובע כי המסמך ת/6 הוגש כראיה לתוכנו, ומשעה שההגנה אינה עומדת עוד על העדתו של עורך המסמך, הרי שיש לראותו כמסמך שהוגש כדין, באמצעות עורכו. מן הראוי לחזור ולהדגיש כי התביעה אינה חייבת לקבל את הדברים המופיעים בדו"ח כמעין "תורה למשה מסיני", וכאשר הדברים עומדים בסתירה לראיות אחרות שהוגשו במהלך המשפט, רשאית התביעה לבקש מבית המשפט להעדיף ראיות אלה על פני האמור במסמך.

ההחלטה ניתנה היום י"ז בסיון, תשס"ז (3 ביוני 2007) בלשכה ותומצא לצדדים ע"י המזכירות.

שהם אורי 40431/99-54678313

שהם אורי, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה